

ТАҚРИЗИ

муққаризми расмӣ ба диссертатсияи Исайнова Манижа Ҳисайновна дар мавзуи «Чанбаҳои минтақавии таъмини амнияти озуқаворӣ (дар мисоли ноҳияҳои тобеи ҷумҳурӣ)», ки барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои иқтисодӣ аз рӯйи ихтисоси 08.00.03 - Иқтисодиёти минтақавӣ ва ҳудудӣ пешниҳод шудааст

1. Мубрамият ва зарурияти баргузори таҳқиқот.

Дар марҳилаи кунунӣ, масъалаи таъмини амнияти озуқаворӣ аҳамияти миллию байналмилалиро касб менамояд ва дар бисёр давлатҳо на танҳо ҳамчун масъалаи иқтисодию иҷтимоӣ ҳисобида мешавад, балки ба яке аз мавзуи сиёсии минтақа ва кишварҳои алоҳида табдил ёфта истодааст. Ин масъала дар шароити таъсири ногувори пандемия (COVID-19), нооромии сиёсӣ дар баъзе аз кишварҳои дунё ва давом ёфтани бӯҳрони иқтисодию сиёсӣ боз ҳам ба яке аз масъалаи яқумдараҷа табдил ёфта истодааст. Зеро ки ҷумҳурии мо, аз он ҷумла минтақаи таҳлилшаванда дар шароити яку яқбора болоравии нархҳои истеъмолӣ, камчинии маводи озуқа ва душвор гардидани дастрасии озуқаворӣ бо сабаби маҳдуд гаштани воридоти баъзе маҳсулотҳои озуқа, бояд талаботи аҳолиро бо маҳсулоти озуқаи худӣ қонеъ гардонидани тавонад.

Ҳалли масъалаи мазкурро ба назари эътибор гирифта, Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон дар сафари қорӣ худ дар таърихи 17-20 марти соли 2021 ба шаҳру минтақаҳои вилояти Суғд ва воҳурии Сарвари давлат бахшида ба Рӯзи ҷавонон (21 майи соли 2021) аз муҳимият ва рӯзмарра будани таъмини амнияти озуқаворӣ ёдрас гардида буданд. Аз он ҷумла қайд намудаанд, ки соли 2022 ва зимистони соли 2023 низ яке аз солҳои душвортарин барои аҳолии тамоми сайёра дар самти таъмини аҳолии қураи Замин бо маводи озуқа боқӣ мемонад ва айни ҳол аҳолии зиёда аз 20 давлати дунё норасоӣ ва камчинии маводи озуқаро ҳис менамоянд. Маҳз ҳалли ҳамин ва дигар масъалаҳои бо ин мушкилотҳо алоқаманд, зарурати омӯзиши ҷанбаҳои минтақавии таъмини амнияти озуқавориро ҳамчун ҷузъи ҷудонашавандаи омӯзиши муаммои иқтисодӣ-иҷтимоии кишвар ба миён меоварад. Ҳамаи далелҳои дар боло зикршуда мувофиқати мавзӯи диссертатсияро муайян намуда, мубрамай, рӯзмарра, аҳамияти амалӣ ва арзиши илмӣ онро тасдиқ менамояд.

2. Дараҷаи асоснок ва саҳеҳ будани натиҷаҳои илмӣ, ҳулоса ва тавсияҳои, ки дар диссертатсия оварда шудаанд.

Дар раванди ҳалли илмӣ масъалаҳои дар диссертатсия гузошташуда муаллиф омӯзиши таҳавуллоти назарияҳои олимони ватанию хориҷӣ (аз он ҷумла русӣ) оиди таъмини амнияти озуқаворӣ минтақа васеъ истифода бурда, маълумотҳои марказҳои таҳқиқотӣ, маводҳои конференсияҳои илмӣ-

амалӣ, доир ба масъалаи таҳқиқшаванда ҳамчун пойгоҳи назариявии ин тадқиқот васеъ истифода бурдааст.

Асоснокии хулосаву пешниҳодҳои дар диссертатсия омада аз он шаҳодат медиҳанд, ки муаллиф асарҳои бунёдии олимони иқтисоддони ватаниву хориҷиро дар самти таъмини амнияти озуқавори минтақа эҷодкорона истифода бурда, ақидаҳои илмиро оиди таҳлили васеи таъмини амнияти озуқаворӣ ба даст орад ва онҳоро ба мақомоти иҷроияи ҳокимияти давлатии минтақаҳо барои таҳияи маҷмӯи чорабиниҳои комплексӣ дар самти таъмини амнияти озуқаворӣ минтақа истифода бурдан, пешниҳод намояд. Равияҳо ва нуктаи назари олимони аз рӯи ақидаи муаллиф ҳамдигарро такрор ё пурра менамоянд ва танҳо назарияҳои давраҳои пеш сабабҳои бавучудоии ин зухуротро баҳо медоданд. Инчунин муаллиф дар натиҷаи таҳқиқи таҷрибаи мамлакатҳои хориҷӣ оид ба таъмини амнияти озуқаворӣ, ба монанди таҷрибаи давлати Япония, давлатҳои аъзои Ташкилоти ҳамкорихои иқтисодӣ ва тараққиёт (ОЭСР), Федератсияи Россия, Ҷумҳурии Мардумии Чин ва Узбекистонро омӯхта ба чунин хулоса омадааст, ки таҷрибаи пешқадами як қатор кишварҳои дунё ба монанди Ҷумҳурии Мардумии Чин ва кишвари ҳамсоя ва дӯсти Узбекистонро дар мисоли минтақаи таҳлилшаванда, оиди таъмини амнияти озуқаворӣ амалӣ кардан ба мақсад мувофиқ аст.

Ба сифати сарчашмаи иттилоот маълумотҳои Вазорати кишоварзии Ҷумҳурии Тоҷикистон, Кумитаи амнияти озуқаворӣ назди Президенти ҷумҳурӣ, раёсати байнибуҷетии Сарраёсати буҷети давлатии Вазорати молияи Ҷумҳурии Тоҷикистон, раёсати мониторинги барномаҳои рушди миллӣ ва минтақавии Вазорати рушди иқтисод ва савдои Ҷумҳурии Тоҷикистон, Сарраёсати кишоварзии ноҳияҳои тобеи ҷумҳурӣ ва ҳамзамон сарчашмаи маълумотҳо аз монографияҳо ва мақолаҳои илмии олимони ватанию хориҷӣ (аз он ҷумла олимони рус) ташкил медиҳанд. Зимни навиштан ва таҳияи диссертатсия, ба сифати сарчашмаи расмӣ аз Паёмҳои солонаи Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон, маълумотҳои Агентии омили назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, Бюллетени иттилоотӣ дар бораи бехатарии озуқа ва камбизоатӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон истифода шудаанд. Дар чараёни шиносӣ бо қор муайян карда шуд, ки муаллиф хеле моҳирона бо адабиёти илмӣ доир ба мавзӯи таҳқиқот рафтор кардааст, мустақилона далелҳои оморӣ ва натиҷаҳои таҳқиқоти худро дар раванди натиҷабардорӣ қоркард ва таҳлил намудааст ва инчунин мустақилона маълумотҳои омориро вобаста ба мақсади таҳқиқот ҷамоварӣ, қоркард ва таҳлил намудааст.

3. Мутобиқати диссертатсия ба ихтисосҳо ва самтҳои илм, ки аз рӯи онҳо диссертатсия ба ҳимоя пешниҳод шудааст.

Муқаррароти назариявӣ ва методологии диссертатсия, объект, мавзӯ, нағониҳо ва муҳтавои он ба бандҳои шиносномаи Комиссияи

олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон дар соҳаи илм ҷавобгӯ мебошад: 08.00.03 - Иқтисодиёти минтақавӣ ва ҳудудӣ гузаронида шуд ва мутобиқи қисми: 1.1. Инкишофи назарияҳои иқтисодиёти маконӣ ва минтақавӣ; усулҳо ва фишангҳои тадқиқотҳои иқтисодии маконӣ; эконометрикаи қаламравӣ; ташхиси низомии мушкилотҳо ва ҳолатҳои минтақавӣ; 1.9. Баҳодиҳии нақши минтақаҳо дар иқтисоди миллӣ (нишондодҳо, усулҳо, методологияи таҳлил); махсусгардонии истеҳсолии минтақаҳо; сохтори иқтисодӣ аз ҷиҳати макон, қонуниятҳои дигаргуншавии он; сиёсати сохторӣ ва азнавсозии сохторӣ; 1.13. Сиёсати иҷтимоӣ-иқтисодии минтақавӣ; таҳлили хусусиятҳо ва баҳодиҳии самаранокии сиёсати иқтисодии минтақавӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон, минтақаҳо ва мунитсипалитетҳо; 1.24. Тараққиёти комплекси агросаноатӣ дар минтақаҳо, хусусиятҳои минтақавӣ ва маконии инкишофи хоҷагии кишлоқ.

4. Саҳеҳӣ ва навгони илмӣ тадқиқот ва натиҷаҳои гирифташуда

Навгониҳои илмӣ таҳқиқот асосноккунии назариявӣ ва методӣ оид ба таъмини амнияти озуқаворӣ ҷумҳурӣ ва минтақаи таҳлилшаванда дар ин самт мебошад.

Ба андешаи мо, унсурҳои навгони таҳқиқоти диссертатсионӣ, ки муаммоҳои илмӣ аз тарафи муаллиф гузошташударо хеле саҳеҳ тавсия медиҳанд, чунинанд:

- ҷанбаҳои минтақавӣ таъмини амнияти озуқаворӣ асоснок гардида, муаммоҳои ҷойдошта дар ин самт ошкор гардида, инчунин хусусиятҳо ва намудҳои беҳатарии иқтисодӣ муайян гардидааст;

- механизми худтаъминкунии озуқаворӣ муайян карда шуда, арзёбии нишондиҳандаҳои худтаъминкунии озуқаворӣ ба роҳ монда шуда, нақши онҳо дар таъмини амнияти озуқаворӣ минтақа асоснок гардидаанд;

- омӯзиши таҷрибаи мамлакатҳои хориҷӣ дар таъмини амнияти озуқаворӣ мавриди таҳқиқ қарор гирифта, истифодаи дастовардҳои пешқадами онҳо барои ҷумҳурии мо пешниҳод гардидааст;

- вазъи ҳозираи таъмини амнияти озуқаворӣ дар минтақа ошкор гардида, нишондиҳандаҳои худтаъминкунии озуқаворӣ, аз он ҷумла миқ-дори хароҷот барои озуқа дар ҳаҷми хароҷотҳои гурӯҳҳои алоҳидаи аҳоли ва ғайраҳо таҳлил ва арзёбӣ карда шудаанд;

- роҳҳои дастрасии маводи озуқа дар минтақа муайян гардида, ҷорабиниҳои комплексӣ оиди рушди истеҳсоли маҳсулотҳои асосии

кишоварзӣ пешниҳод гардидаанд, ки амалигардони ин чорабиниҳо ба манфиати таъмини озуқа дар минтақа ва ҷумҳурӣ равона гардидааст;

- амалигардони самтҳои экологӣ ва иҷтимоӣ коркард ва пешниҳод гардидааст, ки метавонад “самараи сетафа” (иқтисодӣ, экологӣ ва иҷтимоӣ)-ро на танҳо барои минтақаҳои алоҳида, балки дар маҷмӯъ, барои тамоми ҷумҳурӣ таъмин созад.

5. Аҳамияти илмӣ, амалӣ, иқтисодӣ ва иҷтимоии натиҷаҳои диссертатсия бо нишон додани тавсияҳо оид ба истифодаи онҳо

Аҳамияти назариявӣ ва амалии таҳқиқотро муқаррароти бунёдии назарияи иқтисодӣ, асарҳои классикони илми иқтисод, асарҳои олимони-иқтисодшиносони ватанӣ рус оид ба масъалаҳои таъмини амнияти озуқаворӣ минтақа ташкил медиҳанд. Моҳияти омӯзиши ҷанбаҳои назариявии мавзӯи таҳқиқотӣ дар он зоҳир мегардад, ки натиҷаҳои ба дастовардари олимони ва қисмҳои ба ҳалли масъалаҳои таҳқиқоти таъмини амнияти озуқаворӣ машғул буда метавонанд мавриди муҳокима қарор диҳанд, зеро ки ин раванди мураккаби тағйирёбии иқтисодӣ ба ҳисоб рафта, ҳалли масъалаҳои гуногунҷанбаи хусусиятҳои иқтисодӣ, экологӣ, иҷтимоӣ ва ҳатто сиёсӣ доштаре талаб менамояд. Аз ин ҷост, ки омӯзиши минтақавӣ таъмини амнияти озуқаворӣ ҳамчун омилҳои асосӣ ба ҳалли ин ҳадафи стратегӣ таъсиррасон, муайян намудани мушкилот ва роҳҳои ҳалли он дар шароити муносибатҳои нави иқтисодӣ аҳамияти илмӣ амалии таҳқиқотро ташкил медиҳад.

Аҳамияти амалии таҳқиқот дар он ифода меёбад, ки муқаррароти илмӣ ва тавсияҳои амалии дар қисми диссертатсионӣ таҳияшуда имкон медиҳанд ки дар сатҳи нисбатан баланди илмӣ ва методӣ, муаммоҳои таъмини устувори минтақа бо озуқаворӣ дар шароити танзими давлатии бозори озуқаворӣ ва таҳкими истиқлолияти иқтисодии минтақаҳо ҳалли ҳамаҷонибаи худро ёбанд. Баъзе қисмҳои илмӣ натиҷагиришудаи диссертатсияро дар қараёни таълим, зимни тадриси фанҳои таълимӣ “Иқтисоди миллӣ”, “Асосҳои агробизнес”, “Иқтисодиёти кишоварзӣ” ва “Иқтисоди минтақа” дар факултети иқтисодии муассисаҳои олии мамлакат истифода бурдан мумкин аст.

6. Тавсифи умумии қисми диссертатсионӣ

Соҳтори қисми, гузориши мақсад ва мантиқии алоқамандии онҳо тасдиқ мекунанд, ки муаллиф масъалаҳои гуногунҷанбаи асосӣ дарк намуда, таъмини ҷанбаҳои назариявии амнияти озуқаворӣ минтақаро асосӣ намуда, асосҳои назариявӣ методӣ ҳалли онҳоро қарор намудааст.

Қисми диссертатсионӣ аз муқаддима, се боб, хулосаву пешниҳодҳо ва рӯйхати адабиёти истифодашуда иборат аст. Диссертатсия дар ҳаҷми 199

саҳифаи чопи компютерӣ пешниҳод шуда, фарогири 26 ҷадвал ва 10 расм мебошад.

Дар муқаддима мубрамияти таҳқиқот, асоснокӣ, ҳадафу вазифаҳо, навгониҳои илмӣ ва аҳамиятнокии амалии натиҷаҳои бадастовардашуда мухтасар пешниҳод шудаанд.

Дар боби аввал «Асосҳои назариявӣ-минтақавии таъмини амнияти озуқаворӣ» мафҳум, моҳият ва нақши амнияти озуқаворӣ дар рушди иқтисоди минтақа муайян гардида, тавсифи принципҳо ва нишондиҳандаҳои худтаъминкунии озуқаворӣ ба роҳ монда шуда, таҷрибаи хориҷӣ оид ба таъмини амнияти озуқаворӣ ва истифодаи таҷрибаи пешқадами онҳо дар шароити минтақа мавриди омӯзиш қарор гирифтааст.

Дар раванди таҳлили адабиётҳои иқтисодӣ муаллиф ба чунин хулоса омадааст, ки мафҳуми “амният” хусусияти мушаххаси таърихӣ дошта, бо ҳамаи шаклҳои фаъолияти инсон, ки дар низоми “табиат-инсон-ҷамъият” робитаи байниҳамдигарӣ доранд, саҳт алоқаманд аст. Ба ақидаи муаллиф, амният инчунин ҳолате мебошад, ки дар он манфиатҳои ҳаётан муҳими ҷомеа, арзишҳои миллӣ ва тарзи миллии зиндагии аҳоли аз таҳдиди дохилию беруна эмин мешаванд (с.22).

Амнияти миллӣ дар навбати худ амнияти давлатӣ, амнияти минтақавӣ ва ҷузъии корхона (субъектҳои хоҷагидориро) дар бар мегирад, ки таркиб ва сохтори ҷузъии амниятро муаллиф дар расми 1.1.2. овардааст. (с.24). Амнияти озуқавориро бо роҳи таъмини рушди устувори кишоварзӣ, истифодаи самараноки захираҳои обӣ ва захираҳои замин таъмин намудан мумкин аст. Муаллиф дуруст қайд менамояд, ки ҳамзамон дараҷаи амнияти озуқавории кишвар аз иқтисоди баъзавии истеҳсолоти кишоварзӣ вобастагӣ дорад ва сиёсати аграрӣ дар доираи таъмини амнияти озуқаворӣ бояд ба дастгирии ҳамаҷонибаи молистеҳсолкунандагони кишоварзии ватанӣ бо истифодабарии сиёсати стратегияи протекционизм (ҳимояи истеҳсолкунандагон)-и аграрӣ амалӣ карда мешавад (с.26).

Муаллиф асоснок намуда қайд менамояд, ки амнияти озуқаворӣ ва ғизо ҳамон вақт таъминшуда ҳисобида мешавад, ки агар озуқаворӣ мувофиқ (аз нуқтаи назари миқдор, сифат, беҳатар будан аз ҷиҳати иқтимоию фарҳангӣ), мавҷуд ва дастрас бошад. Ба андешаи муаллиф, амнияти озуқаворӣ аз чор унсурҳои асосӣ иборат аст: ҳолати ғизо, истеъмол ва ҳазм, дастрасӣ ба озуқа ва мавҷуд будани он.

Барои боз ҳам фаҳмо шудану пурра будани таркиби сохтори амнияти озуқаворӣ ва унсурҳои (элементҳои)-и асосии он муаллиф ҳар кадом унсурҳои онро таҳлил карда мебарояд: ҳолати ғизо ба миқдори кофӣ вучуд доштан ва ба таври воқеӣ дастрас будани ғизои беҳавф ва мувофиқат намудани он ба ратсиони меъриии ҳӯроқа асос меёбад; истеъмол ва ҳазм - донишмандони ҳолати саломатӣ ва шароити тозагӣ (санитарӣ) барои он зарур аст, ки организми инсон озуқавориро истеъмол ва ҳазм карда тавонад; дастрасӣ - ҳамаи

хонаводаҳо ва аъзои онҳо барои харидории миқдори зарурии озуқаворӣ (аз ҳисоби истехсолоту харид ва ёрмандию кӯмакҳо) ба қадри кофӣ захира доранд; устуворӣ доимо мавҷуд ва дастрас будан, истеъмоли ва ҳазм кардани хӯрокворӣ мебошад ва агар озуқаворӣ мунтазам дастрас набошад, баъзе шахсон аз норасоии доимӣ ё муваққатии озуқаворӣ азият мекашанд (с.33).

Дар боби дуюм «Таҳлил, вазъи ҳозира ва тамоюли минтақавии таъмини амнияти озуқаворӣ» вазъи ҳозира ва тамоюли минтақавии худтаъминкунии озуқаворӣ муайян гардида, арзёбии таҳлили нишондиҳандаҳои таъмини амнияти озуқаворӣ ноҳияҳои тобеи ҷумҳурӣ гузаронида шудаанд.

Муаллиф баъзе муаммоҳои таъмини амнияти озуқавориро, ки бевосита ба соҳаи кишоварзӣ алоқаманд аст, дар саҳифаҳои 80-82-и диссертатсия оварда шудааст.

Муаллиф қайд намудааст, ки мавҷудияти маҳсулоти озуқа ба ҳар нафар аҳоли ба воситаи тароз (баланс)-и озуқаворӣ ба ҳисоб гирифта шуда, дар тароз (баланс)-и озуқаворӣ ҳар қадом маҳсулоти асосии озуқа аз ҷиҳати мавҷудияти умумии ҳуди маҳсулот ва истеъмоли он дар давраи муайян нишон дода мешавад, ки маъмулан як солро дар бар мегирад. Нишондиҳандаҳои мавҷудияти озуқаворӣ дар миқёси миллӣ ба ҳисоби миёна дар ҷадвали 2.1.5. оварда шудааст (с. 86).

Ба андешаи муаллиф яке аз нишондиҳандаҳои ба худтаъминкунии озуқаворӣ минтақа таъсиррасон - ин ҳиссаи хароҷоти истеъмолии хонаводаҳо барои хариди озуқаворӣ мебошад. Дар ин раванд муаллиф ҳиссаи хароҷоти истеъмолии хонаводаҳо барои маҳсулоти озуқаворӣ дар сатҳи минтақаворо дар ҷадвали 2.2.5. оварда, мавриди таҳлил қарор додааст (с.102).

Дар боби сеюм «Самтҳои асосии амалигардонии таъмини амнияти озуқаворӣ минтақа» мавҷудият ва дастрасии маводи озуқа - ҳамчун омилҳои муҳими таъмини амнияти озуқаворӣ минтақа муайян гардида, самтҳои экологӣ иқтисодӣ ва иҷтимоии таъмини амнияти озуқаворӣ минтақа қоркард ва пешниҳод гардида, нақш (тарафҳои мусбӣ манфӣ)-и маҳсулотҳои аз ҷиҳати ирсӣ дигаргуншуда дар роҳи расидан ба истиқлолияти озуқаворӣ асоснок ва пешниҳод гардидаанд.

Муаллиф қайд намудааст, ки имкониятҳои Тоҷикистон барои ҳалли муаммоҳои озуқаворӣ дар дохили мамлакат васеъ мебошанд, аммо соҳаи кишоварзӣ ҳанӯз аз захираҳои дохилии худ дар баҳши ҳалли самараноки масъалаҳои озуқаворӣ пурра истифода намегардад. Вобаста ба ин муаллиф яқиндорона чорабиниҳоро барои таъмини амнияти озуқаворӣ минтақа пешниҳод намудааст (с.120).

Ҳамчунин муаллиф қайд намудааст, ки яке аз сабабҳои дастрас набудани аҳоли ба озуқаворӣ ин болоравии нархҳо ба ҳисоб рафта, нишондиҳандаҳои болоравии нархҳо ба маҳсулотҳои асосии озуқаворӣ дар

ноҳияҳои тобеи ҷумҳурӣ дар ҷадвали 3.1.7. оварда асоснок гардидааст (с.122). Муаллиф бомаврид қайд менамояд, ки хушбахтона дар даҳсолаи охир дар ҷумҳурӣ ва минтақаи таҳлилӣ корхонаҳои паррандапарварӣ (аз он ҷумла мурғпарварӣ) сохта мавриди истифода қарор гирифтааст, ки маҳз ба болоравии нархҳо ба маҳсулотҳои гӯшти таъсири мусбӣи худро расонида, яъне аз ҳад зиёд болоравии нархҳо ба ин гуна маҳсулотҳо боздоштааст.

Ҳамин тавр муаллиф дар зербоби 3.2. самтҳои экологӣи иқтисодӣ ва иҷтимоӣи таъмини амнияти озукаворӣ таҳлил намуда, дар расми 3.1.2. самтҳои экологӣи иқтисодӣ ва иҷтимоӣи таъмини амнияти озукавориро мушаххастар овардааст (с.141). Инчунин аз нигоҳи муаллиф, ба ғайр аз самтҳои экологӣи иқтисодӣ ва иҷтимоӣи таъмини амнияти озукавории минтақа ба самтҳои асосӣ (стратегӣ)-и таъмини амнияти озукаворӣ инҳоро низ дохил намудан ба мақсад мувофиқ аст: такмили заминаи меъёрии ҳуқуқӣ бахши таъмини амнияти озукаворӣ, рушди устувори кишоварзӣ, обтаъминкунӣ ва истифодаи самараноки захираҳои замин; дар амал татбиқ намудани барномаи таҷдиди технологияи кишоварзӣ, дастрас ва бо техникаи муосир таъмин намудани соҳаи кишоварзӣ чӣхати баланд бардоштани ҳосилнокии меҳнат; ҷоннок намудани рушди муносибатҳои ҳамгироӣ байни истеҳсолкунандагони кишоварзӣ бо мақсади коркарди пурраи маҳсулоти кишоварзӣ ва кам намудани талафи он (с.140-142).

Дар қисмати хулоса ва тавсияҳо натиҷаҳои асосии кори илмӣ, пешниҳодҳои мушаххас оид ба истифодаи амалии натиҷаҳо муайян ва асоснок гардидаанд.

7. Эродҳо ва ҳолатҳои баҳсталаб доир ба шаклгирии диссертатсия.

1. Дар кори илмӣ минтақабандии ҳудудӣ мушаххас бояд бошад. Аммо номуайян аст, ки муаллиф кадоме аз ноҳияҳои тобеи ҷумҳуриро мавриди таҳқиқ қарор гирифтааст. Хубтар мешуд, агар муаллиф дар ҷадвалҳои алоҳида ягон ноҳияи мушаххаси тобеи ҷумҳуриро мавриди таҳлил қарор медод.

2. Дар саҳифаҳои 116-и диссертатсия (ҷадвали 3.1.4.) муаллиф нишондиҳандаҳои 3 солро истифода бурдааст, ки барои мушаххас намудани тағйиротҳо басанда нест, зеро ки 3-сол барои муайян намудани динамика (тағйирёбӣ) ва тамоюли мавҷуд будани маҳсулоти озукаворӣ дар ноҳияҳои таҳқиқшаванда нокифоя аст.

3. Дар зербоби 3.1. мавҷудият ва дастрасии маводи озука оварда шуда аст, аммо хубтар мешуд, агар муаллиф дар мисоли ягон ноҳияи алоҳидаи ҷумҳурӣ дастрасии маводи озукаро таҳлил намуда асоснок менамуд.

4. Дар зербоби 3.2., ки ба самтҳои экологӣи иқтисодӣ ва иҷтимоӣи таъмини амнияти озукаворӣ бахшида шудааст, беҳтар мешуд агар муаллиф самарани “сегона” (яъне ҳам экологӣи иқтисодӣ ва ҳам иҷтимоӣ)-и таъмини амнияти озукавориро бо нишондиҳандаҳои арзишӣ (пулӣ) ифода менамуд.

5. Мазмун ва мундариҷаи диссертатсия боз ҳам бою ғанӣ мегардид, агар муаллиф дар раванди кори диссертатсионӣ вобастагии таъмини амнияти озукавориро аз рушди саноатикунонӣ, бахусус “саноатикунонии босуръат”, ки ҳамчун ҳадафи чоруми стратегии рушди иқтисоди миллӣ дар ҷумҳурии мо эълон гардидааст гардидааст, нишон дода асоснок менамуд.

8. Нашри натиҷаҳои диссертатсия дар маҷаллаҳои тақризшавандаи илмӣ. Муқаррароти асосии таҳқиқоти диссертатсионӣ дар 6 мақолаҳои илмӣ дар нашрияҳои тақризшавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, Комиссияи олии аттестатсионии Вазорати маориф ва илми Федератсияи Россия ва дигар нашрияҳо ба таъб расидаанд.

9. Мувофиқати диссертатсия ба “Тартиби додани дараҷаи илмӣ”

Дар маҷмуъ, бояд қайд намуд, ки кори диссертатсионӣ таҳқиқоти илмии мустақилона ба пуррагӣ анҷомёфта буда, навғонҳои илмӣ ва амалиро дар худ таҷассум менамояд.

Автореферат ва қорҳои аз ҷоп баровардаи муаллиф дар худ таркибу мундариҷаи диссертатсия ва навғонии илмии онро ифода менамояд. Диссертатсия сохтори мантиқан мукамал дошта, натиҷаи ба даст овардаи муаллиф арзиши илмӣ доранд, ки асосҳои назариявӣ амалии таъмини амнияти озукавории минтақаро таракқӣ медиҳад.

Умуман, диссертатсияи тақризшаванда дар мавзӯи «Ҷанбаҳои минтақавии таъмини амнияти озукаворӣ (дар мисоли ноҳияҳои тобеи ҷумҳурӣ)», аз рӯи натиҷаҳои илмӣ ва амалии худ ҷавобгӯи талаботҳои 31 ва 33-и “Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ”, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 январи соли 2021, №267 тасдиқ гардидааст, таҳия карда шудааст. Бинобар ин арзанда аст, ки ба муаллифи кори диссертатсионии номбаршуда Исайнова Манижа Ҳисайновна дараҷаи илмӣ - номзади илмҳои иқтисодӣ аз рӯи ихтисоси 08.00.03 - Иқтисодиёти минтақавӣ ва ҳудудӣ дода шавад.

Муқарризи расмӣ, н.и.и.,
дотсенти кафедраи иқтисодиёт
ва идоракунии ДТТ

Қиёмидинов Ҳ.Қ

Имзои Қиёмидинов, Ҳ.Қ. -ро тасдиқ мекунам:

Сардори шуъбаи кадрҳо
ва қорҳои махсуси ДТТ

Суроға:

Бухориев Н.А.